

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT**

9279 *Llei 12/2011, de 27 de maig, sobre responsabilitat civil per danys nuclears o produïts per materials radioactius.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat i jo sanciono la Llei següent.

PREÀMBUL

I

La regulació de la responsabilitat civil per danys nuclears s'ha efectuat en els capítols VII, VIII i IX de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, en els quals s'estableixen les responsabilitats i obligacions dels explotadors de les instal·lacions nuclears, així com en la normativa que ho desplega, el Decret 2177/1967, de 22 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament sobre cobertura de riscos nuclears.

Espanya és part contractant del Conveni de París de 29 de juliol de 1960, sobre la responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear, i del Conveni de Brussel·les de 31 de gener de 1963, complementari de l'anterior, de les disposicions dels quals es deriva, bàsicament, la regulació nacional en aquesta matèria. Aquests convenis s'han revisat de manera puntual en el passat per precisar alguns dels criteris sobre els quals es basa l'aplicació de les seves disposicions. Addicionalment, l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), dipositària del Conveni de París, va recomanar el 1990 actualitzar els nivells de responsabilitat dels explotadors per danys nuclears per assegurar una cobertura més àmplia. Aquests canvis s'han reflectit en la regulació nacional mitjançant la revisió de l'esmentada Llei 25/1964, de 29 d'abril, per la Llei 40/1994, de 30 de desembre, d'ordenació del sistema elèctric, i posteriorment per la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

El mes de febrer de 2004 es van aprovar dues noves esmenes dels Convenis de París i Brussel·les. Aquestes esmenes conformen una revisió en profunditat d'alguns dels elements bàsics del règim de responsabilitat civil nuclear, i fan necessària una modificació substancial de la legislació interna vigent per reflectir els canvis i concretar les estipulacions que, de conformitat amb les disposicions dels convenis, correspon als estats contractants determinar en les legislacions nacionals.

La importància de les modificacions que seria necessari introduir a la Llei 25/1964, de 29 d'abril, l'especialitat de la matèria, la intervenció de diferents òrgans de l'Administració per raó de les seves competències, i el fet que les actualitzacions d'aquest règim responen a necessitats i circumstàncies pròpies d'un àmbit que és independent de la resta de les matèries que regula la Llei esmentada, n'han aconsellat la regulació mitjançant una norma específica.

L'objecte principal d'aquesta Llei és, per tant, regular la responsabilitat civil nuclear de conformitat amb els convenis internacionals de París i Brussel·les, que es complementa amb l'establiment d'un règim específic de responsabilitat civil pels danys que puguin causar accidents en els quals es vegin involucrats materials radioactius que no siguin substàncies nuclears.

Els protocols d'aquestes últimes esmenes dels convenis de París i de Brussel·les van ser ratificats per Espanya amb data 18 de novembre de 2005. No obstant això, de

conformitat amb la «Decisió 2004/294/CE, del Consell, de 8 de març de 2004, per la qual s'autoritza els estats membres que són parts contractants en el Conveni de París, de 29 de juliol de 1960, sobre la responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear, a ratificar, en interès de la Comunitat Europea, el Protocol pel qual es modifica el Conveni esmentat o a adherir-s'hi», la presentació de l'instrument de ratificació del Conveni de París davant el secretari general de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic, així com la seva entrada en vigor, s'ha d'efectuar conjuntament i en la data en què tots els estats membres que en són part ho acordin. La necessitat de la Decisió del Consell és conseqüència de l'existència de competència comunitària judicial en els àmbits civil i mercantil, concretament a través del Reglament (CE) núm. 44/2001 del Consell, de 22 de desembre de 2000, relatiu a la competència judicial, el reconeixement i l'execució de resolucions judicials en matèria civil i mercantil.

Atès que Espanya, com s'ha indicat, ja ha ratificat els dos protocols, es va considerar convenient introduir una reforma, de caràcter transitori, del vigent règim de responsabilitat civil fins a l'entrada en vigor d'aquesta Llei. Aquesta reforma, que va ser aprovada per dues disposicions addicionals inserides a la Llei 17/2007, de 4 de juliol, per la qual es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/54/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat, actualitza els límits de responsabilitat civil nuclear per als danys nuclears que ja preveia la Llei 25/1964, de 29 d'abril, i, a més, introdueix, de manera separada, obligacions en matèria de responsabilitat civil per danys mediambientals d'origen nuclear. Aquest règim transitori queda derogat per aquesta Llei, la qual, de conformitat amb les disposicions dels convenis de París i Brussel·les, integra en un mateix règim jurídic els danys nuclears que tradicionalment es preveien a la Llei 25/1964, de 29 d'abril, i els danys mediambientals d'origen nuclear considerats per primera vegada en els protocols d'esmena dels esmentats Convenis recentment ratificats.

II

Els convenis de París i Brussel·les estableixen com a principi fonamental la responsabilitat objectiva de l'explotador pels danys nuclears produïts com a conseqüència d'un accident en una instal·lació nuclear amb independència de la causa origen, dins de les limitacions i en les condicions que s'hi estableixen. El Conveni de París determina la responsabilitat mínima obligatòria a la qual ha de fer front l'explotador, mentre que el de Brussel·les estableix compensacions complementàries, fins a un límit determinat, per indemnitzar les víctimes o reparar danys en cas que els danys superin la responsabilitat fixada per al primer.

Els protocols d'esmenes d'aquests Convenis, aprovats el febrer del 2004, mantenen aquesta mateixa estructura de compensacions per danys nuclears. Tanmateix, les quantitats de les compensacions per cada accident i instal·lació s'augmenten de manera significativa, i passen a ser:

- a) Un primer tram de 700 milions d'euros de responsabilitat mínima obligatòria de l'explotador, de conformitat amb el que estableix el Conveni de París.
- b) Un segon tram de compensació complementària entre 700 milions d'euros i 1.200 milions d'euros, establert en el Conveni de Brussel·les, la responsabilitat del qual correspondria a l'explotador o a l'Estat segons el que estableixi la legislació nacional.
- c) Un tercer tram de compensació complementària entre 1.200 milions d'euros i 1.500 milions d'euros, establert en el Conveni de Brussel·les, que se sufragaria, en cas de ser necessari, amb fons públics aportats per tots els estats part del Conveni de Brussel·les de forma proporcional al seu producte nacional brut i la seva potència nuclear instal·lada.

A més, l'esmena al Conveni de París manté l'opció que les legislacions nacionals redueixin la responsabilitat mínima obligatòria de l'explotador en els casos d'instal·lacions nuclears el risc de les quals no requereixi una cobertura més àmplia i de transports de substàncies nuclears, si bé les quantitats mínimes de responsabilitat obligatòria dels

explotadors en aquests casos també s'incrementen, i no poden ser inferiors a 70 milions d'euros i a 80 milions d'euros, respectivament.

D'altra banda, les esmenes introdueixen altres canvis significatius en el règim de responsabilitat civil, entre els quals destaquen:

1. L'extensió del concepte de dany nuclear per incloure tota pèrdua econòmica que derivi dels danys a les persones o als béns, les mesures de restauració del medi ambient degradat, el lucre cessant directament relacionat amb l'ús o gaudi del medi ambient degradat i el cost de les mesures preventives i qualsevol pèrdua o dany causat per aquestes mesures.

2. L'extensió de l'àmbit geogràfic d'aplicació del Conveni, per incloure com a objecte de compensació, en els casos en què sigui procedent, els danys produïts en tercers països signants del Protocol comú dels convenis de responsabilitat civil nuclear de París i de Viena, així com en tercers països que no tinguin instal·lacions nuclears o aquelles la legislació de les quals concedeixi beneficis recíprocs equivalents.

3. L'extensió del període de reclamació per danys personals de 10 a 30 anys.

III

Els convenis de París i Brussel·les estableixen un marc jurídic obligatori per als Estats contractants que harmonitza l'aplicació dels conceptes de responsabilitat civil per danys nuclears. No obstant això, algunes de les seves disposicions concedeixen un marge de discrecionalitat en l'aplicació que els estats contractants han de concretar en les seves legislacions nacionals.

Com a aspecte destacable, la present Llei estableix que, per damunt del tram de responsabilitat mínima obligatòria de l'explotador que fixa el Conveni de París, el segon tram de compensació complementària que estableix el Conveni de Brussel·les entre 700 milions d'euros i 1.200 milions d'euros també ha de ser garantit íntegrament pels explotadors de les instal·lacions. A aquest efecte, aquests estan obligats a establir una cobertura de responsabilitat civil per danys nuclears, en les condicions que estableix aquesta Llei, per una quantia de 1.200 milions d'euros mitjançant algun dels procediments autoritzats que recull el capítol II del títol I de la Llei.

D'altra banda, els convenis no determinen cap preferència en l'ordre de pagament de les indemnitzacions, i deixen la fixació de prioritats a la decisió dels estats contractants dins de les seves legislacions nacionals. L'absència de prelación pot donar lloc a dificultats d'índole pràctica a l'hora de resoldre els procediments, ja que seria necessari esperar que transcorregués el termini de reclamació abans d'alliberar els fons necessaris per fer front a les reclamacions formulades per les víctimes. Aquestes dificultats, que ja es plantejaven amb la redacció dels convenis vigents fins ara, s'han vist augmentades en les esmenes com a conseqüència de l'ampliació del concepte de dany nuclear i de l'extensió del període per a la reclamació dels danys personals de 10 a 30 anys. Per superar-les, aquesta Llei estableix una prelación de les reclamacions, de manera que es dona prioritat a les reclamacions per danys personals que es formulin dins dels tres primers anys des de la data en què es va produir l'accident, les quals s'han d'atendre sense demora. En segon lloc, tindrien preferència les reclamacions pels danys que siguin conseqüència de la degradació del medi ambient que es formulin dins dels tres primers anys i seguidament les reclamacions formulades pels danys als béns, per les pèrdues econòmiques derivades dels danys a les persones i als béns, així com pel lucre cessant directament relacionat amb l'ús i gaudi del medi ambient, també dins dels tres primers anys. A partir del tercer any queda extingida la prelación, i s'han d'atendre les reclamacions per l'ordre de presentació, fins que s'esgoti la quantia màxima establerta a la Llei per a la compensació dels danys. En cas que els fons necessaris per fer front a les reclamacions per danys personals superin la quantia màxima establerta, l'Estat s'obliga a arbitrar els mitjans legals per compensar les víctimes que hi hagi hagut dins d'Espanya.

Respecte a les instal·lacions de baix risc, com ara les fàbriques de combustible d'òxid d'urani, així com en els transports de substàncies nuclears, es manté l'habilitació que ja

constava a la Llei 25/1964, de 29 d'abril, per la qual s'autoritza el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, a reduir la responsabilitat de l'explotador fins a les quantitats mínimes que estableix a aquest efecte el Conveni de París. En cas que aquestes quantitats fossin insuficients per atendre les reclamacions per danys causats per un accident, l'Estat quedaria obligat a arbitrar les mesures necessàries per fer-hi front fins als límits de responsabilitat que preveuen els convenis de París o de Brussel·les, segons escaigui.

Finalment, es mantenen a la present Llei alguns dels conceptes de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, entre aquests l'excepció de no exigir una cobertura de responsabilitat civil per danys nuclears als organismes de titularitat pública, l'habilitació al Ministeri d'Economia i Hisenda per fixar una franquícia a costa de l'assegurat i la subsistència de la responsabilitat de l'explotador pels danys nuclears que es puguin produir amb materials que hagin estat abandonats, extraviats, robats o furtats.

IV

Com s'ha indicat, aquesta Llei obliga l'explotador a establir una cobertura de responsabilitat civil per danys nuclears per una quantitat de 1.200 milions d'euros per a les instal·lacions nuclears. Tanmateix, durant la tramitació de la present Llei s'ha constatat la dificultat que el mercat d'entitats d'assegurances que opera en el territori nacional cobreixi la totalitat de la garantia requerida, així com d'oferir als explotadors, en el moment present, assegurament per a alguns dels danys previstos dins de la definició de dany nuclear, en particular dels mediambientals i dels personals que es reclamin després de transcorreguts 10 anys de la data de l'accident.

Les circumstàncies que concorren en el mercat nacional d'entitats asseguradores es repeteixen en altres països, per la qual cosa els estats contractants dels convenis han establert o estan desenvolupant diferents mecanismes jurídics o financers per oferir als explotadors mètodes d'assegurament alternatius al mercat de les entitats d'assegurances. Aquests mètodes d'assegurament alternatiu solen comptar amb la intervenció, directa o indirecta, de l'Estat, que presta la garantia necessària com a contraprestació del pagament d'una taxa o d'una prima.

La present Llei preveu com a procediments vàlids per a l'establiment de la cobertura de la responsabilitat civil nuclear: la contractació d'una pòlissa d'assegurança, qualsevol altra garantia financera amb una entitat autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda o una mescla de les dues. Entre les garanties financeres, la Llei preveu expressament que el sistema elèctric pugui oferir la garantia per als danys no assegurables per les entitats d'assegurances amb la contrapartida del pagament d'una prima determinada a aquest efecte. D'aquesta forma concreta un mecanisme flexible, que té caràcter d'últim recurs, al qual els explotadors poden recórrer quan les condicions del mercat de les entitats asseguradores siguin tals que no s'ofereixi cobertura per a alguns dels danys nuclears que es defineixen en el Conveni de París.

V

D'altra banda, actualment no hi ha cap règim internacional que reguli la responsabilitat civil per danys provocats per materials radioactius que no siguin substàncies nuclears. Això és degut al fet que no s'espera que aquests accidents puguin produir danys importants que tinguin conseqüències transfrontereres. No obstant això, s'ha considerat oportú incloure a la present Llei, en línia amb el que estableix la Llei 25/1964, de 29 d'abril, la regulació de la responsabilitat dels explotadors de les instal·lacions radioactives per danys ocorreguts dins del territori espanyol que siguin causats per accidents en els quals intervinguin materials radioactius que no siguin substàncies nuclears, i graduar les quantitats de cobertura obligatòria en funció de l'activitat dels materials esmentats. El règim que s'estableix separa el tractament dels danys a les persones i als béns, així com de les pèrdues econòmiques que en deriven, del tractament dels danys mediambientals. En el primer cas, aquests es regulen seguint un procediment anàleg a l'establert per als danys produïts per substàncies nuclears, mentre que en el segon, aquesta Llei es remet al

règim de responsabilitat mediambiental que estigui en vigor, i habilita el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç perquè, amb els informes previs del Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí i del Consell de Seguretat Nuclear, determini la quantia de les garanties financeres que corresponguin segons la gravetat del dany mediambiental que pugui provocar l'activitat.

VI

La present Llei s'estructura en un títol preliminar i dos títols amb una disposició derogatòria, sis disposicions finals i un annex. La norma s'ha redactat de manera que, pel que fa als danys nuclears, al marge de les disposicions de caràcter general, només es regulen de forma expressa els aspectes que, de conformitat amb els convenis de París o de Brussel·les, queden a la iniciativa dels estats contractants en les seves legislacions nacionals, i remetent al text dels convenis per a tot allò que és d'aplicació directa.

El títol preliminar preveu les disposicions de caràcter general de la Llei, que són l'objecte, l'àmbit d'aplicació i les definicions. Aquestes últimes són les mateixes que es preveuen en el Conveni de París, si bé s'hi han afegit algunes definicions addicionals per facilitar l'aplicació de la Llei, tant en relació amb les substàncies nuclears com amb els materials radioactius que no són substàncies nuclears.

El títol I estableix el règim de la responsabilitat civil per danys nuclears i apareix estructurat en tres capítols. En el capítol I es determinen la forma i la quantia de la responsabilitat civil dels explotadors d'instal·lacions nuclears pels danys nuclears que es produeixin tant dins com fora del territori nacional. En aquest últim cas la Llei preveu la casuística diversa que es pot plantejar en funció de la reciprocitat que s'estableixi en les legislacions nacionals dels països tercers en els quals s'ha causat el dany. Així mateix, s'estableix l'obligació de l'Estat de contribuir mitjançant fons públics al pagament de les indemnitzacions complementàries que estableix el Conveni de Brussel·les quan les compensacions pels danys siguin superiors a 1.200 milions d'euros i fins a un límit de 1.500 milions d'euros. Finalment, en cas que el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, fixi una quantia de responsabilitat per sota de l'establerta per a les instal·lacions nuclears o els transports de substàncies nuclears, es preveu l'obligació de l'Estat de fer front a les indemnitzacions que superin aquesta responsabilitat fins a un límit de 700 o 1.200 milions d'euros, segons correspongui.

D'altra banda es recullen els danys exclosos, les condicions sota les quals es pot aplicar el dret de repetició i la subsistència de la responsabilitat de l'explotador pels danys nuclears causats per substàncies nuclears extraviesades o abandonades, així com quan hagin estat objecte de robatori o de furt, la qual es manté vigent fins que hagin transcorregut tres anys des de la data en què l'explotador notifiqui a les autoritats la pèrdua de control de les substàncies.

El capítol II del títol I regula l'obligació dels explotadors d'establir una cobertura per la responsabilitat civil que li atribueix la Llei i els procediments vàlids per establir-la, entre els quals es recull de manera expressa que el sistema elèctric pot suplir el mercat privat de les entitats d'assegurances respecte als riscos no assegurables, sota el cobrament d'una prima establerta a aquest efecte.

Finalment, el capítol III del títol I preveu el procediment per a la reclamació de les indemnitzacions, i remet a la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, sense perjudici de l'aplicació d'altres mecanismes de resolució de conflictes que puguin accelerar el pagament de les indemnitzacions a les víctimes. Finalment s'indiquen els terminis de garantia i prescripció dels danys nuclears.

El títol II regula la responsabilitat civil pels danys que puguin produir les instal·lacions radioactives en el maneig, emmagatzematge o transport dels materials radioactius que no siguin substàncies nuclears, i estableix procediments diferenciats segons que els danys es produeixin, d'una banda a les persones, els béns, o les pèrdues econòmiques que els esmentats danys produeixin, i d'altra banda al medi ambient. A l'annex figura l'assignació dels límits inferiors pels quals s'ha d'establir la garantia per respondre dels danys produïts

pels materials radioactius que no siguin substàncies nuclears en funció de la seva activitat.

Pel que fa a la part final d'aquesta Llei, s'inclouen tres disposicions addicionals; la primera fa un manament al Govern per adequar amb la Generalitat de Catalunya el Pla bàsic d'emergència nuclear, que ha de crear una estructura directiva coordinada per als plans d'emergència nuclear i exterior del sector químic de Tarragona. La segona modifica, al seu torn, la disposició addicional quarta de la Llei de l'impost de societats sobre el règim fiscal de les transmissions d'actius realitzades en compliment de disposicions amb rang de llei i de la normativa de defensa de la competència. La tercera modifica l'article 2 de la Llei 25/1964, d'energia nuclear, per redefinir la figura del «titular o explotador» d'una autorització, i incorporar la definició de «seguretat nuclear» d'acord amb la definició que estableix la «Directiva 2009/71/Euratom de 25 de juny de 2009, per la qual s'estableix un marc comunitari per a la seguretat nuclear de les instal·lacions nuclears sobre seguretat nuclear, i reflectir la necessitat d'aconseguir unes condicions d'explotació adequades en una instal·lació nuclear, i la prevenció d'accidents, per a la qual cosa resulta fonamental la revisió contínua de les condicions de seguretat de les instal·lacions nuclears, tenint en compte els criteris que a aquests efectes estableixi la Unió Europea. Així mateix, es modifica l'article 28 de la Llei esmentada, per tal d'incorporar nous criteris sobre el règim de titularitat de les centrals nuclears, de manera que les responsabilitats quedin clarament definides i s'incrementi la transparència. Per la seva part, la disposició derogatòria única ordena la derogació del capítol VII de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, a excepció de l'article 45, que es modifica mitjançant una disposició final, així com els capítols VIII, IX i X de la mateixa Llei, relatius a responsabilitat civil nuclear. També queda derogada la disposició addicional segona de la Llei 17/2007, de 4 de juliol, per la qual es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/54/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat, en la qual s'establí un règim transitori de responsabilitat civil nuclear per danys mediambientals. Així mateix queden derogades les disposicions del Decret 2177/1967, de 22 de juliol, que aprova el Reglament sobre cobertura de riscos nuclears, i les que conté l'article 9 del Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat mitjançant el Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre, en el que s'oposin a la Llei.

La disposició final primera revisa l'article 45 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, que en la seva nova redacció remet a la normativa específica de responsabilitat civil nuclear en relació amb l'obligació d'establir una cobertura de tal responsabilitat.

La disposició final segona modifica l'article 9 del text refós de l'Estatut legal del consorci de compensació d'assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, i fa referència a les modalitats sota les quals el Consorci pot oferir cobertura dels riscos assegurables quan el conjunt de les entitats asseguradores no assoleixi el límit mínim de responsabilitat que fixa la Llei.

La disposició final tercera determina el títol competencial en el qual s'empara aquesta Llei, i la disposició final quarta autoritza el Govern per dictar les disposicions necessàries per al seu desplegament i, en particular, per incorporar al dret intern les decisions que adopti el Comitè de Direcció de l'Agència d'Energia Nuclear de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) en virtut del que estableix el Conveni de París. La disposició final cinquena habilita el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per establir, mitjançant una ordre, una franquícia a càrrec de l'assegurat amb relació als riscos per dany nuclear coberts per les entitats d'assegurança i en funció de les circumstàncies del mercat que en cada moment concorrin.

La disposició final sisena estableix que l'entrada en vigor de la Llei ha de tenir lloc quan es produeixi l'entrada en vigor dels protocols de 12 de gener de 2004 pels quals es modifiquen els convenis de París i de Brussel·les, una vegada tots els estats membres de la Unió Europea que són parts contractants del primer d'aquests dipositin conjuntament els seus instruments de ratificació davant el secretari general de l'OCDE, de conformitat amb el que disposa la Decisió del Consell de la Unió Europea de 8 de març de 2004.

TÍTOL PRELIMINAR

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Constitueix l'objecte d'aquesta Llei l'establiment del règim de responsabilitat civil per danys nuclears, sense perjudici del que estableixen el Conveni sobre responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear de 29 de juliol de 1960, modificat pels protocols de 28 de gener de 1964, de 16 de novembre de 1982 i de 12 de gener de 2004 (d'ara endavant, Conveni de París), i el Conveni de 31 de gener de 1963 complementari de l'anterior, modificat pels protocols de 28 de gener de 1964, de 16 de novembre de 1982 i de 12 de gener de 2004 (d'ara endavant, Conveni de Brussel·les). Les clàusules contingudes en els convenis esmentats són directament aplicables a les instal·lacions nuclears i als transports de substàncies nuclears.

2. Així mateix, en el títol II d'aquesta Llei s'estableix un règim específic de responsabilitat civil per danys causats per accidents que provoquin l'emissió de radiacions ionitzants que es puguin produir en el maneig, emmagatzematge i transport de materials radioactius que no siguin substàncies nuclears.

Article 2. *Àmbit d'aplicació espacial.*

1. El títol I de la present Llei s'aplica als danys nuclears produïts durant l'emmagatzematge, maneig, transformació, utilització en qualsevol forma o transport de substàncies nuclears soferts bé en el territori de, bé en tota zona marítima establerta segons el dret internacional pertanyent a, o bé (excepte en el cas d'aquells estats que no siguin part en el Conveni de París i que no compleixin els requisits establerts en els apartats b), c) i d) d'aquest article) a bord d'un vaixell o aeronau matriculats per:

- a) Un Estat que sigui part contractant en el Conveni de París.
- b) Un Estat que no sigui contractant del Conveni de París però que en el moment de l'accident nuclear sigui part contractant en el Conveni de Viena sobre responsabilitat civil per danys nuclears, de 21 de maig de 1963, i en tota modificació a aquest Conveni que estigui en vigor per a la part esmentada, així com en el Protocol comú sobre l'aplicació del Conveni de Viena i el Conveni de París, de 21 de setembre de 1988, sempre que la instal·lació nuclear de l'explotador responsable de l'accident estigui ubicada en un Estat que sigui part contractant tant en el Conveni de París com en el Protocol comú.
- c) Un Estat que no sigui contractant del Conveni de París i que en el moment de l'accident nuclear no tingui cap instal·lació nuclear en el seu territori o a les zones marítimes que hagi establert de conformitat amb el dret internacional.
- d) Qualsevol altre Estat que no sigui contractant del Conveni de París on estigui en vigor, en el moment d'ocórrer l'accident nuclear, una legislació sobre responsabilitat nuclear que concedeixi beneficis recíprocs equivalents i que es fonamenti en principis idèntics als del Conveni de París incloent, entre d'altres, la responsabilitat objectiva de l'explotador responsable, la responsabilitat absoluta de l'explotador o disposició d'efecte equivalent, la jurisdicció exclusiva del tribunal competent, igual tractament per a totes les víctimes d'un accident nuclear, reconeixement i execució de sentències, lliure transferència d'indemnitzacions, interessos i despeses.

2. El títol II d'aquesta Llei s'aplica als danys produïts durant l'emmagatzematge, maneig, transformació, utilització en qualsevol forma o transport de materials radioactius que no siguin substàncies nuclears en tot el territori nacional.

Article 3. *Definicions.*

1. A efectes exclusius de la responsabilitat civil per danys nuclears s'han de tenir en compte les definicions següents:

a) «Accident nuclear»: és tot fet o successió de fets del mateix origen que hagin causat danys nuclears.

b) «Instal·lacions nuclears» són:

1r Els reactors nuclears, excepte els que formen part d'un mitjà de transport.

2n Les fàbriques de preparació o de processament de substàncies nuclears.

3r Les fàbriques de separació d'isòtops de combustibles nuclears.

4t Les fàbriques de reprocessament de combustibles nuclears irradiats.

5è Les instal·lacions d'emmagatzematge de substàncies nuclears amb exclusió de l'emmagatzematge incidental d'aquestes substàncies en ocasió del seu transport.

6è Les instal·lacions destinades a l'emmagatzematge definitiu de substàncies nuclears.

7è Els reactors, fàbriques i instal·lacions enumerats anteriorment que estan en procés de desmantellament.

c) «Material radioactiu»: significa tot aquell que contingui substàncies que emetin radiacions ionitzants.

d) «Combustibles nuclears»: són els materials fissionables, inclòs l'urani sota la forma de metall, d'aliatge o de compost químic (comprès l'urani natural) i el plutoni sota la forma de metall, d'aliatge o de compost químic.

e) «Productes o deixalles radioactives»: són els materials radioactius produïts o convertits en radioactius per exposició a les radiacions resultants d'operacions de producció o d'utilització de combustibles nuclears amb exclusió dels combustibles nuclears i dels radioisòtops que, havent arribat a l'últim estadi de fabricació, estan fora d'una instal·lació nuclear i poden ser utilitzats amb fins industrials, comercials, agrícoles, mèdics, científics o d'ensenyament.

f) «Substàncies nuclears»: són els combustibles nuclears, amb exclusió de l'urani natural i de l'urani empobrit, i els productes o deixalles radioactives.

g) «Explotador d'una instal·lació»: és la persona física o jurídica titular de l'autorització que l'habilita per portar a terme l'activitat objecte de l'autorització.

h) «Dany nuclear» és:

1r Mort o dany físic a les persones.

2n Pèrdua o dany dels béns.

3r Tota pèrdua econòmica que derivi d'un dany inclòs en els apartats 1r i 2n anteriors, sempre que no estigui compresa en els apartats esmentats, si la pèrdua ha estat soferta per una persona que legalment estigui facultada per demanar la reparació dels danys esmentats.

4t El cost de les mesures de restauració del medi ambient degradat, excepte si la degradació és insignificant, si les mesures han estat efectivament adoptades o ho han de ser i mentre el cost esmentat no estigui inclòs a l'apartat 2n anterior.

5è El lucre cessant directament relacionat amb un ús o gaudi del medi ambient que resulti d'una degradació significativa d'aquest, sempre que no estigui inclòs a l'apartat 2n anterior.

6è El cost de les mesures preventives i qualsevol pèrdua o dany causat per aquestes mesures.

Pel que fa als apartats 1r a 5è anteriors, es considera que existeix dany nuclear quan la pèrdua o el dany derivi o resulti de radiacions ionitzants emeses per alguna de les substàncies següents:

i) Una font de radiacions que es trobi a l'interior d'una instal·lació nuclear.

ii) Combustibles nuclears o deixalles radioactives que es trobin en una instal·lació nuclear.

iii) Substàncies nuclears que procedeixin, s'originin o s'enviïn a una instal·lació nuclear.

En tots aquests supòsits es considera que existeix dany nuclear tant si la pèrdua o el dany ha estat causat per les propietats radioactives d'aquestes substàncies, com si ho ha estat per una combinació de les esmentades propietats amb les propietats tòxiques, explosives o perilloses d'aquestes substàncies.

i) «Mesures de restauració»: són totes les mesures raonables que hagin estat aprovades per les autoritats competents i que tendeixin a restaurar o restablir els elements danyats o destruïts del medi ambient o a introduir, quan això sigui raonable, l'equivalent d'aquests elements al medi ambient segons el que estableix la regulació d'aquestes mesures per la normativa vigent de responsabilitat mediambiental. Les autoritats competents poden ordenar mesures encaminades a restaurar l'equilibri ecològic pertorbat.

j) «Mesures preventives»: són totes les mesures raonables adoptades per qualsevol persona, després que hagi ocorregut un accident nuclear o un succés que creï una amenaça greu i imminent de dany nuclear, per prevenir o reduir al mínim els danys nuclears esmentats en els apartats h) 1r a 5è, subjectes a l'aprovació de les autoritats competents segons el que estableix la regulació d'aquestes mesures per la normativa vigent de responsabilitat mediambiental.

k) «Mesures raonables»: són totes les mesures que siguin considerades apropiades i proporcionades per les autoritats competents, tenint en compte totes les circumstàncies, per exemple:

1r La naturalesa i magnitud del dany nuclear sofert o, en el cas de les mesures preventives, la naturalesa i magnitud del risc d'aquest dany.

2n La probabilitat, en el moment en què siguin adoptades, que aquestes mesures siguin eficaces.

3r Els coneixements científics i tècnics pertinents.

2. Als efectes de la responsabilitat civil per danys produïts per accidents que involucrin materials radioactius que no siguin substàncies nuclears:

a) «Accident»: és tot fet o successió de fets del mateix origen que hagin causat dany.

b) «Instal·lacions radioactives» significa:

1r Les instal·lacions de qualsevol classe que continguin una font de radiació ionitzant.

2n Els aparells productors de radiacions ionitzants que funcionin a una diferència de potencial superior a 5 kV.

3r Els locals, laboratoris, fàbriques i instal·lacions on es produeixin, utilitzin, posseeixin, tractin, manipulin o emmagatzemin materials radioactius, que no siguin substàncies nuclears, excepte l'emmagatzematge incidental durant el seu transport.

c) «Dany» és:

1r Mort o dany físic a les persones.

2n Pèrdua o dany dels béns.

3r Tota pèrdua econòmica que derivi d'un dany inclòs en els apartats 1r i 2n anteriors, sempre que no estigui compresa en els apartats esmentats, si la pèrdua ha estat soferta per una persona que legalment estigui facultada per demanar la reparació dels danys esmentats.

4t Els danys al medi ambient de conformitat amb el que estableix la normativa sobre responsabilitat mediambiental.

d) «Material radioactiu»: significa tot aquell que contingui substàncies que emetin radiacions ionitzants.

e) «Explotador d'una instal·lació»: és la persona física o jurídica titular de l'autorització que l'habilita per desenvolupar l'activitat objecte de l'autorització.

TÍTOL I

Responsabilitat civil per danys nuclears

CAPÍTOL I

Responsabilitat civil derivada de danys nuclears

Article 4. *Responsabilitat de l'explotador.*

1. L'explotador d'una instal·lació nuclear és responsable dels danys nuclears definits en aquesta Llei durant l'emmagatzematge, transformació, maneig, utilització en qualsevol forma o transport de substàncies nuclears. Aquesta responsabilitat és independent de l'existència de dol o culpa, i està limitada en la quantia fins al límit que assenyala la present Llei.

2. Quan els danys nuclears siguin causats conjuntament per un accident nuclear i per un accident d'una altra naturalesa, el dany causat per aquest segon accident, en la mesura que no sigui possible separar-lo amb certesa del dany causat pel primer, també es considera com a dany sota la responsabilitat de l'explotador als efectes de l'aplicació de l'apartat anterior d'aquest article.

3. Si la responsabilitat del dany nuclear recau sobre diversos explotadors, aquests han de respondre solidàriament pel dany ocorregut fins al límit de cobertura que s'assenyala.

4. La responsabilitat de l'explotador d'una instal·lació nuclear per tots els danys nuclears causats com a conseqüència de cada accident nuclear és la següent:

a) Per als danys causats en els estats que siguin contractants tant del Conveni de París com del Conveni de Brussel·les, 1.200 milions d'euros.

b) Per als danys causats en els estats contractants del Conveni de París que no siguin part del Conveni de Brussel·les o en aquells que no tinguin instal·lacions nuclears en el seu territori, 700 milions d'euros.

c) Per als danys causats en els estats als quals es refereixen els apartats 1.b) i 1.d) de l'article 2 d'aquesta Llei, la quantia de 700 milions d'euros s'ha de reduir en la mesura que aquests estats no concedeixin beneficis recíprocs d'una quantia equivalent.

5. La responsabilitat de l'explotador a què es refereix l'apartat anterior d'aquest article veu reduïda la quantia en els casos següents:

a) Per a les instal·lacions nuclears que determini el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, en consideració a la seva naturalesa i les conseqüències previsibles que hi pugui ocasionar un accident nuclear, la responsabilitat és, com a mínim, de 70 milions d'euros.

b) Per als transports de substàncies nuclears que determini el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, en els quals, en consideració a les conseqüències previsibles que pugui ocasionar un accident nuclear, la responsabilitat és, com a mínim, de 80 milions d'euros.

6. Les quanties que estableix aquest article han de ser actualitzades pel Govern, a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, quan els compromisos internacionals ho facin necessari o quan el transcurs del temps o la variació de l'índex de preus al consum ho aconsellin per mantenir el mateix nivell de cobertura.

Article 5. *Disponibilitat de fons públics.*

1. Quan la responsabilitat de l'explotador d'una instal·lació nuclear, prevista en els apartats 4 i 5 de l'article 4 d'aquesta Llei, no sigui suficient per cobrir les indemnitzacions pels danys causats per un accident nuclear, el Govern ha d'arbitrar els sistemes o

procediments pertinents perquè siguin satisfetes les quantitats que correspongui abonar a l'Estat en concepte de reparacions per danys nuclears fins a un màxim de 700 o de 1.200 milions d'euros.

2. Les indemnitzacions pels danys causats per un accident nuclear a Espanya o en un Estat que sigui part contractant del Conveni de Brussel·les de 31 de gener de 1963, complementari al Conveni de París de 29 de juliol de 1960, sobre la responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear, en la mesura que superin els 1.200 milions d'euros i fins a un màxim de 1.500 milions d'euros, han de ser aportades mitjançant els fons públics als quals es refereix l'article 3.b.iii) de l'esmentat Conveni de Brussel·les.

Article 6. *Danys exclosos.*

1. Sense perjudici de les responsabilitats que corresponguin a l'explotador d'una instal·lació nuclear d'acord amb altres normes, no són objecte d'indemnització amb càrrec a les garanties financeres establertes de conformitat amb l'article 12 d'aquesta Llei els danys nuclears següents:

a) Els danys causats a la mateixa instal·lació nuclear i a qualsevol altra instal·lació nuclear, encara que estigui en construcció, que estiguin situades en el mateix emplaçament d'aquesta instal·lació.

b) Els danys als béns que estiguin en el mateix emplaçament i que siguin o hagin de ser utilitzats en relació amb una o l'altra de les instal·lacions esmentades.

c) Els danys que pateixin en la seva persona els treballadors de les instal·lacions nuclears o de les empreses de transport de substàncies nuclears, sempre que siguin qualificats d'accident de treball o malaltia professional d'acord amb el que estableix la normativa del sistema de la Seguretat Social.

2. Si l'explotador prova que els danys nuclears van ser deguts totalment o parcialment a l'acció o omissió dolosa o amb negligència greu de la persona que els va patir, l'òrgan jurisdiccional competent pot exonerar totalment o parcialment l'explotador de la seva responsabilitat respecte d'aquesta persona.

3. L'explotador no és responsable dels danys nuclears causats per un accident nuclear si aquest accident és degut directament a actes de conflicte armat, hostilitats, guerra civil o insurrecció.

Article 7. *Accident durant el transport.*

1. Quan l'accident nuclear sobrevingui durant el transport de substàncies nuclears són d'aplicació directa les disposicions contingudes en el Conveni de París.

2. Per als transports de substàncies nuclears efectuats entre territori espanyol i el territori d'un país que no sigui part del Conveni de París, l'explotador de la instal·lació nuclear d'origen o destí situada en territori espanyol és responsable, de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei, dels danys causats pels accidents nuclears que tinguin lloc en territori espanyol.

3. En els casos que assenyalen els apartats anteriors d'aquest article, el transportista de substàncies nuclears pot ser considerat responsable, en substitució de l'explotador de la instal·lació, als efectes d'aplicació de la present Llei, en relació amb els danys nuclears causats per les dites substàncies, sempre que la substitució sigui autoritzada per l'autoritat competent i es compti amb l'acord de l'explotador de la instal·lació. A més, el transportista ha d'acreditar que disposa de la garantia financera que li permeti fer front a la responsabilitat civil igual o superior a la requerida per aquesta Llei.

Article 8. *Substàncies fora de la instal·lació.*

1. La responsabilitat de l'explotador pels danys nuclears originats per substàncies nuclears que hagin estat abandonades, extraviades, robades o furtades subsisteix, excepte en relació amb els danys personals o materials que sobrevinguin a les persones que haguessin participat en els fets i sense perjudici del dret de repetició que pogués

correspondre a l'exploitador sobre aquestes últimes de conformitat amb les disposicions de la present Llei o de qualsevol altra legislació que sigui aplicable.

2. Als efectes del que disposa l'apartat anterior, la responsabilitat subsisteix durant tres anys, comptats des de la data en què els fets s'haguessin posat en coneixement de les autoritats competents.

Article 9. *Dret de repetició de l'exploitador responsable.*

L'exploitador té dret de repetició sempre que concorri algun dels supòsits següents:

1. Si el dany resulta d'un acte o d'una omissió amb intenció de causar un dany, contra la persona física autora de l'acte o l'omissió intencionada.
2. Sempre que així s'hagi estipulat expressament en un contracte.

Article 10. *Trànsit pel territori nacional.*

En el trànsit pel territori nacional de substàncies nuclears, la responsabilitat civil ha d'estar garantida en idèntica forma i quantia que en els transports l'origen o destí dels quals estiguin situats dins del territori nacional. En cas contrari no és permès el trànsit de les substàncies esmentades per territori nacional.

Article 11. *Prelació d'indemnitzacions.*

1. El pagament d'indemnitzacions com a conseqüència d'un dany produït per accident nuclear està subjecte a la prelación següent:

a) Primer s'han de pagar les indemnitzacions per mort i danys físics causats a les persones que hagin estat reclamats dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident. Aquests danys es poden quantificar, en la mesura que això sigui possible i en absència d'altres barems específics, d'acord amb els criteris i dins dels límits indemnitzatoris fixats en el «Sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació» que conté l'annex al text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

b) Seguidament s'han de pagar les indemnitzacions per les mesures de restauració del medi ambient degradat i el cost de les mesures preventives i qualsevol pèrdua o dany causat per aquestes mesures, la reclamació de les quals es produeixi dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident, que s'han d'atendre sense distinció entre elles.

c) En tercer lloc s'han de pagar les indemnitzacions per les pèrdues o danys als béns, les pèrdues econòmiques derivades dels danys a les persones i béns, i el lucre cessant directament relacionat amb un ús o gaudi del medi ambient que resulti d'una degradació significativa d'aquest, la reclamació de les quals es produeixi dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident, que s'han d'atendre sense distinció entre elles.

d) Finalment, s'han de pagar les indemnitzacions pels danys que es reclamin transcorreguts tres anys des de la data en què va tenir lloc l'accident, que s'han d'atendre sense distinció entre elles fins al límit de la quantia de la responsabilitat màxima establerta a l'article 4 d'aquesta Llei.

2. En el cas en què la cobertura que estableix l'article 4 per respondre a la responsabilitat no sigui suficient per satisfer les indemnitzacions per mort i dany físic causats a les persones dins d'Espanya, l'Estat ha d'arbitrar els mitjans legals per fer-hi front.

3. Sense perjudici de la ulterior reclamació del cost de les mesures esmentades segons el que estableix la present Llei, el Govern pot aplicar, en qualsevol moment, mesures reparadores o preventives pels danys produïts al medi ambient que afectin o

puguin afectar llocs o béns de titularitat pública en la mesura que això es consideri necessari, amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

CAPÍTOL II

Garantia financera

Article 12. *Garantia de la responsabilitat civil derivada de danys nuclears.*

1. Tot explotador d'una instal·lació nuclear ha d'establir una garantia financera per fer front a la responsabilitat civil pels danys que es puguin produir com a conseqüència d'un accident nuclear per una quantia igual a la responsabilitat que se li atribueix a l'article 4.

2. Aquesta garantia ha de quedar establerta per qualsevol dels procediments següents:

- a) Contractació d'una pòlissa d'assegurança que cobreixi la garantia exigida.
- b) Constitució d'una altra garantia financera amb una entitat autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, en les condicions que reguli la seva normativa específica.
- c) Una combinació de les dues, que cobreixi la totalitat de la garantia exigida.
- d) Immobilització de fons propis per un valor igual o superior a la responsabilitat atribuïda.

3. Als efectes del que preveu l'apartat 2 d'aquest article, es pot establir mitjançant Llei un sistema de garantia per danys nuclears no assegurables per les entitats d'assegurances amb càrrec als conceptes de costos permanents de funcionament del sistema elèctric, a través de la inclusió d'aquesta classe de costos entre els establerts a l'efecte en la normativa reguladora del sector elèctric, i s'han de preveure igualment les primes que els explotadors han de satisfer per la prestació de la garantia indicada.

Article 13. *Instal·lacions nuclears de titularitat pública.*

Quan l'explotador d'una instal·lació nuclear sigui un organisme de titularitat pública dels compresos a la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, no està obligat a establir cap garantia financera, i s'obliga a satisfer les indemnitzacions que corresponguin de conformitat amb el que disposen aquesta Llei i els convenis internacionals.

CAPÍTOL III

Reclamació de responsabilitat per danys nuclears

Article 14. *Procediment de la reclamació.*

1. L'acció de reclamació de responsabilitat per danys nuclears, així com el procediment per al seu exercici, es regeixen pel que estableix la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.

2. Sense perjudici del que assenyala l'apartat anterior, el perjudicat o els seus hereus tenen acció directa contra l'assegurador per exigir-li el compliment de l'obligació d'indemnitzar, sense perjudici del dret de l'assegurador a repetir contra l'assegurat, en cas que sigui degut a conducta dolosa d'aquest, el dany o perjudici causat a un tercer. L'acció directa és immune a les excepcions que puguin correspondre a l'assegurador contra l'assegurat. L'assegurador, no obstant això, pot oposar l'acció o omissió dolosa o amb negligència greu del perjudicat i les excepcions personals que tingui contra aquest. Als efectes de l'exercici de l'acció directa, l'assegurat està obligat a manifestar al tercer perjudicat o als seus hereus l'existència del contracte d'assegurança i el seu contingut.

Article 15. *Termini de la garantia i de l'acció de reclamació.*

1. L'explotador d'una instal·lació nuclear ha de respondre davant dels perjudicats:
  - a) En el cas de danys a les persones, durant un termini de trenta anys, a comptar de l'accident nuclear.
  - b) En el cas de qualsevol altre dany nuclear, durant un termini de deu anys, a comptar de l'accident nuclear.
2. L'acció per exigir una indemnització per danys causats per un accident nuclear prescriu al cap de tres anys a comptar del moment en què el perjudicat va tenir coneixement del dany nuclear i de l'explotador responsable, o bé des del moment en què raonablement en devia tenir coneixement, sense que es puguin superar els terminis que estableix l'apartat anterior.
3. Els qui hagin formulat una acció d'indemnització dins dels terminis legals establerts poden fer una reclamació complementària en cas que el dany s'agreugi passats els terminis esmentats, i sempre que no hagi dictat sentència definitiva l'òrgan jurisdiccional competent.

TÍTOL II

Responsabilitat civil per danys produïts en accidents que involucrin materials radioactius que no siguin substàncies nuclears

Article 16. *Responsabilitat dels explotadors de les instal·lacions radioactives.*

Els explotadors de les instal·lacions radioactives situades en territori nacional en les quals es manegin, s'emmagatzemin, es manipulin o es transformin materials radioactius que no siguin substàncies nuclears són responsables, de conformitat amb la present Llei, pels danys causats dins del territori nacional, tal com es defineixen aquests a l'article 3.2.c), que siguin conseqüència d'un accident, sempre que els danys es produeixin com a resultat de l'emissió de radiacions ionitzants i tant si l'accident té lloc dins de les instal·lacions, com durant el transport, emmagatzematge o maneig dels materials esmentats en qualsevol lloc fora d'aquestes. Aquesta responsabilitat és independent de l'existència de dol o culpa i està limitada en la quantia fins al límit que assenyala aquesta Llei.

Article 17. *Excepcions.*

1. Sense perjudici de les responsabilitats que corresponguin a l'explotador d'una instal·lació radioactiva d'acord amb altres normes, no són objecte d'indemnització amb càrrec a les garanties financeres, establertes de conformitat amb els articles 21 i 23 d'aquesta Llei, els danys següents:
  - a) Els danys causats a la instal·lació de l'explotador i a qualsevol altra instal·lació que li pertanyi, encara que estigui en construcció, que estigui ubicada en el mateix lloc o en un d'adjacent.
  - b) Els danys als béns que siguin o hagin de ser utilitzats en relació amb l'operació de la instal·lació de l'explotador o de qualsevol altra de les instal·lacions que li pertanyin que estigui ubicada en el mateix lloc o en un d'adjacent.
  - c) Els danys que pateixin en la seva persona els treballadors de les instal·lacions radioactives qualificats d'accident de treball o malaltia professional d'acord amb el que estableix la normativa del sistema de la Seguretat Social.
  - d) Els danys que pateixin les persones quan siguin producte de l'aplicació de radiacions ionitzants en el curs del tractament o diagnòstic mèdic al qual estiguin sotmeses.
2. Si l'explotador prova que el dany va ser degut totalment o parcialment a l'acció o omissió dolosa o amb negligència greu de la persona que el va patir, l'òrgan jurisdiccional competent pot exonerar totalment o parcialment l'explotador de la seva responsabilitat respecte d'aquesta persona.

3. L'explotador no és responsable dels danys causats per un accident si aquest és conseqüència directa d'actes de conflicte armat, hostilitats, guerra civil, insurrecció o catàstrofe natural.

4. Quan els danys siguin causats conjuntament per un accident que doni lloc a l'emissió de radiacions ionitzants i per un accident d'una altra naturalesa, el dany causat per aquest segon accident, en la mesura que no sigui possible separar-lo amb certesa del dany causat pel primer, també es considera com a dany sota la responsabilitat de l'explotador als efectes de l'aplicació de l'article 16 de la present Llei.

Article 18. *Transport.*

1. En els transports dels materials radioactius que no siguin substàncies nuclears, inclòs l'emmagatzematge incidental durant el transport, que discorri entre instal·lacions l'origen i el destí de les quals estiguin dins del territori nacional:

a) L'explotador de la instal·lació radioactiva d'origen és responsable dels danys, de conformitat amb aquesta Llei, si es prova que han estat causats per un accident que provoqui l'emissió de radiacions ionitzants ocorregut fora de la instal·lació d'origen en el qual intervinguin materials procedents d'aquesta, amb la condició que l'accident tingui lloc abans que l'explotador d'una altra instal·lació radioactiva hagi assumit, d'acord amb els termes d'un contracte escrit, la responsabilitat dels accidents causats pels materials esmentats.

b) L'explotador de la instal·lació radioactiva de destí és responsable dels danys, de conformitat amb la present Llei, si es prova que s'han causat per un accident que provoqui l'emissió de radiacions ionitzants ocorregut fora de la instal·lació esmentada en el qual intervinguin materials en curs de transport amb destinació a l'esmentada instal·lació, amb la condició que l'accident ocorri després que la responsabilitat dels accidents causats pels esmentats materials li hagi estat transferida, d'acord amb els termes d'un contracte escrit, per l'explotador de la instal·lació radioactiva d'origen.

2. En els transports de materials radioactius que no siguin substàncies nuclears amb origen o destí fora del territori nacional, els explotadors d'origen o destí les instal·lacions dels quals estiguin situades dins del territori nacional han de respondre dels danys causats dins del territori espanyol, i és d'aplicació el que estipula l'article 20 en el cas d'un accident en el qual es vegin involucrats materials sota la responsabilitat de diversos explotadors de conformitat amb aquesta Llei.

3. Els trànsits de materials radioactius que no siguin substàncies nuclears estan sotmesos a les mateixes obligacions que els transports amb origen o destí dins del territori nacional. Als efectes de la present Llei, l'empresa expedidora és responsable pels danys causats dins del territori nacional per un accident en el qual intervinguin els materials esmentats, i és d'aplicació el que estipula l'article 20 quan es produeixi un accident en el qual es vegin involucrats materials procedents de diversos expedidors.

4. Abans d'iniciar-se un transport, l'explotador de la instal·lació radioactiva, o l'empresa expedidora quan es tracti de trànsits, que, de conformitat amb les disposicions d'aquesta Llei, sigui responsable pels danys causats dins del territori nacional per un accident en el qual intervinguin materials radioactius que no siguin substàncies nuclears, ha de fer lliurament al transportista de la informació que acrediti que es disposa d'una garantia financera per fer front a la responsabilitat civil igual o superior a la requerida per aquesta Llei per als materials que són objecte del transport en tota la durada d'aquest, inclòs l'emmagatzematge incidental durant el transport, fins que es produeixi la transferència de la responsabilitat a un tercer, o, en el cas dels trànsits, mentre el transport discorri dins del territori nacional.

5. El transportista de materials radioactius que no siguin substàncies nuclears pot ser considerat responsable, en substitució de l'explotador de la instal·lació d'origen o destí, als efectes d'aplicació de la present Llei, en relació amb els danys causats pels materials esmentats, sempre que la substitució sigui autoritzada per l'autoritat competent i es compti amb l'acord de l'explotador de la instal·lació d'origen o destí, segons correspongui.

Article 19. Subsistència de la responsabilitat pels materials fora de la instal·lació.

1. La responsabilitat atribuïda per la present Llei al titular d'una instal·lació radioactiva pels danys causats dins del territori nacional com a conseqüència de l'emissió de radiacions ionitzants en un accident en el qual es vegin involucrats materials radioactius que no siguin substàncies nuclears subsisteix fins i tot quan els materials es manegin, s'emmagatzemin, es transportin o es manipulin fora d'aquesta, llevat que s'hagi transferit aquesta responsabilitat a un tercer mitjançant un contracte escrit que permeti conèixer de forma indubtable la data de la transferència.

2. La responsabilitat atribuïda per aquesta Llei a l'explotador d'una instal·lació radioactiva, o a un expedidor quan es tracti de trànsits, pels danys causats per un accident en el qual es produeixi l'alliberament de radiacions ionitzants en el qual es vegin involucrats materials que no siguin substàncies nuclears que hagin estat abandonats, extraviats, robats o furtats subsisteix, excepte en relació amb els danys personals o materials que sobrevinguin a les persones que haguessin participat en els fets i sense perjudici del dret de repetició que pogués correspondre a l'explotador sobre aquestes últimes de conformitat amb les disposicions de la present Llei o de qualsevol altra legislació que resulti aplicable. A aquests efectes, la responsabilitat subsisteix durant tres anys, comptats des de la data en què els fets s'haguessin posat en coneixement de les autoritats competents.

Article 20. Responsabilitat de diversos explotadors o expedidors.

En cas que en un accident intervinguin materials radioactius que no siguin substàncies nuclears que pertanyin a diversos explotadors, o a diversos expedidors quan es tracti de trànsits, els explotadors o expedidors que de conformitat amb aquesta Llei tinguin atribuïda la responsabilitat per danys causats com a conseqüència de l'emissió de radiacions ionitzants han de respondre per aquests danys, en la mesura en què no es pugui distingir quins materials n'han estat causants:

- a) En proporció a la garantia mínima obligatòria estipulada a l'article 21 pel que fa als danys a les persones i als béns així com a les pèrdues econòmiques derivades d'aquests danys, i
- b) En proporció a la garantia mínima establerta de conformitat amb l'article 23 pel que fa als danys mediambientals.

Article 21. Garantia per danys a les persones, als béns i pèrdues econòmiques.

1. Per respondre a la responsabilitat pels danys definits en els articles 3.2.c).1r, 3.2.c).2n i 3.2.c).3r els explotadors, o les empreses expedidores en el cas dels trànsits, han d'establir una garantia financera per fer front a la responsabilitat civil per una quantitat igual o superior a la que correspongui al tipus de material radioactiu que no sigui substància nuclear que requereixi la cobertura més alta de conformitat amb el que estipula l'annex.

2. Aquesta garantia ha de quedar establerta per qualsevol dels procediments següents:

- a) Contractació d'una pòlissa d'assegurança que cobreixi la garantia exigida.
- b) Constitució d'una altra garantia financera amb una entitat autoritzada pel Ministeri d'Economia i Hisenda, en les condicions que reguli la normativa específica de la garantia esmentada.
- c) Una combinació de totes dues, que garanteixi la totalitat de la garantia exigida.

3. Les quanties que estableix l'annex poden ser actualitzades pel Govern, a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, quan el transcurs del temps o la variació de l'índex de preus al consum ho aconsellin per mantenir el mateix nivell de garantia.

Article 22. Reclamacions per danys a les persones, als béns i pèrdues econòmiques.

1. El procediment de reclamació dels danys a què fa referència l'article 21 s'ha d'ajustar al que estableixen els articles 14 i 15 d'aquesta Llei per a la reclamació dels

danys produïts per substàncies nuclears, excepte pel que fa al termini de garantia que preveu l'article 15.1, que ha de ser, en tot cas, de deu anys a comptar de l'accident.

2. El pagament d'indemnitzacions com a conseqüència dels danys a què fa referència l'article 21 que siguin produïts per un accident ha d'estar subjecte a la prelació següent:

a) Primer s'han de pagar les indemnitzacions per mort i danys físics causats a les persones que hagin estat reclamats dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident. Aquests danys es poden quantificar, en la mesura que això sigui possible i en absència d'altres barems específics, d'acord amb els criteris i dins dels límits indemnitzatoris fixats en el «Sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació» que conté l'annex al text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat per Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

b) Seguidament s'han de pagar les indemnitzacions per les pèrdues o danys als béns i les pèrdues econòmiques derivades dels danys a les persones i béns, la reclamació de les quals es produeixi dins dels tres primers anys a comptar de la data en què es va produir l'accident, que s'han d'atendre sense fer-hi distinció.

c) En tercer lloc s'han de pagar les reclamacions que es produeixin transcorreguts tres anys des de la data en què va tenir lloc l'accident, que s'han d'atendre sense fer-hi distinció.

Article 23. *Responsabilitat per danys al medi ambient.*

La responsabilitat pels danys mediambientals que preveu l'article 3.2.c) 4t d'aquesta Llei causats per un accident que produeixi l'alliberament de radiacions ionitzants en el qual es vegin involucrats materials radioactius que no siguin substàncies nuclears es regeix pel que estableix la legislació vigent en matèria de responsabilitat mediambiental. A aquest efecte, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb els informes previs del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí i del Consell de Seguretat Nuclear, ha de determinar, segons la intensitat o gravetat del dany mediambiental que es pugui produir com a conseqüència d'un accident en el qual intervinguin els materials esmentats, la quantia mínima que ha de quedar garantida per l'explotador per respondre dels danys esmentats.

Article 24. *Titularitat pública de les instal·lacions radioactives.*

Quan l'explotador d'una instal·lació radioactiva sigui un organisme de titularitat pública, no està obligat a establir cap garantia financera, i s'obliga a satisfer les indemnitzacions que corresponguin de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

Disposició addicional primera. *Adequació del Pla bàsic d'emergència nuclear.*

El Govern, en el termini de sis mesos, d'acord amb la Generalitat de Catalunya, ha d'adequar el Pla bàsic d'emergència nuclear per a la creació d'una estructura directiva coordinada per al Pla d'emergència nuclear de Tarragona i el Pla d'emergència exterior del sector químic de Tarragona, dins de l'estructura orgànica de la Generalitat de Catalunya.

Disposició addicional segona. *Modificació de l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011, es modifica la disposició addicional quarta del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta. *Règim fiscal de les transmissions d'actius realitzades en compliment de disposicions amb rang de Llei i de la normativa de defensa de la competència.*

1. Les transmissions d'elements patrimonials que s'efectuïn en compliment d'obligacions establertes per disposicions amb rang de Llei, publicades a partir de

l'1 de gener de 2002, o per acords de la Comissió Europea o del Consell de Ministres adoptats a partir d'aquesta mateixa data, en aplicació de les normes de defensa de la competència en processos de concentració empresarial, tenen el tractament següent en l'impost sobre societats:

a) La renda positiva que s'obtingui no s'ha d'integrar en la base imposable, si l'import obtingut en la transmissió es reinverteix en les condicions que estableix l'article 42 d'aquesta Llei.

b) La renda positiva esmentada s'ha d'integrar en la base imposable del període en què es transmetin, o per qualsevol altre motiu es donin de baixa en el balanç, els béns i drets objecte de la reinversió.

En l'exercici en què s'integrin les rendes esmentades s'ha d'aplicar, en la quota íntegra corresponent, la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris que hauria estat aplicable en el període impositiu en què es va publicar la norma que establia l'obligació de transmissió dels elements patrimonials.

c) Els elements patrimonials en què es materialitzi la reinversió s'han de valorar, als efectes exclusius de càlcul de la renda positiva, pel mateix valor que tenien els béns i drets transmesos. En el cas de reinversió parcial, el valor esmentat s'incrementa en l'import de la renda integrada en la base imposable.

d) El subjecte passiu pot presentar consultes sobre la interpretació i aplicació d'aquesta disposició, la contestació de les quals té caràcter vinculant per a l'Administració tributària, en els termes que preveuen els articles 88 i 89 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

2. No s'han d'integrar en la base imposable les rendes positives que es posin de manifest en ocasió de les transmissions d'accions i participacions socials a la societat gestora de mercat resident a Espanya a què es refereix l'article 4 del Conveni internacional relatiu a la constitució d'un mercat ibèric de l'energia elèctrica entre el Regne d'Espanya i la República Portuguesa, fet a Santiago de Compostel·la l'1 d'octubre de 2004, que es realitzin per a la creació del mercat esmentat, sempre que la contraprestació rebuda en les transmissions, en la seva totalitat o part, siguin accions o participacions socials en la societat gestora de mercat resident a Portugal a què es refereix l'esmentat article 4.

Les rendes positives s'han d'integrar en la base imposable del període impositiu en el qual es transmetin, o per qualsevol altre motiu es donin de baixa en el balanç les esmentades accions o participacions rebudes, o quan es computi en aquestes últimes una correcció de valor fiscalment deduïble, en proporció a l'import de l'esmentada baixa o correcció de valor.»

Disposició addicional tercera *Modificació de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear.*

U. Es modifica l'apartat catorze i s'afegeix l'apartat setze a l'article segon, amb la redacció següent:

«Catorze. Titular d'una autorització o explotador d'una instal·lació nuclear o radioactiva és una persona física o jurídica que és responsable en la seva totalitat d'una instal·lació nuclear o radioactiva, tal com especifica l'autorització corresponent. Aquesta responsabilitat no es pot delegar.»

«Setze. Seguretat nuclear és la consecució de condicions d'explotació adequades d'una instal·lació nuclear, la prevenció d'accidents i l'atenuació de les seves conseqüències, el resultat de les quals sigui la protecció dels treballadors i del públic en general i del medi ambient, dels riscos produïts per les radiacions ionitzants procedents d'instal·lacions nuclears.»

L'antic apartat setze passa a ser setze bis.

Dos. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. Les instal·lacions nuclears i radioactives han d'estar sotmeses a un règim d'autoritzacions emeses pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ preceptiu del Consell de Seguretat Nuclear, escoltades en matèria d'ordenació del territori i medi ambient les comunitats autònomes en el territori de les quals s'ubiqui la instal·lació o la zona de planificació que preveu la normativa bàsica sobre planificació d'emergències nuclears i radiològiques.

El règim jurídic de les autoritzacions s'ha d'establir reglamentàriament i ha de definir les autoritzacions aplicables a cada una de les fases de la vida de les instal·lacions esmentades, que s'han de referir almenys a la selecció d'emplaçaments, a la construcció, a la posada en marxa i el funcionament, i al desmantellament i clausura, segons correspongui.

2. El titular de l'autorització d'explotació d'una central nuclear ha de ser una persona jurídica que tingui per objecte exclusiu la gestió de centrals nuclears, i ha de disposar a aquest efecte dels mitjans materials, economicofinancers i personals necessaris per garantir-ne l'explotació segura.

3. Una mateixa persona jurídica pot ser titular simultàniament de l'autorització d'explotació de diverses centrals nuclears. En aquest supòsit, sense perjudici de l'aplicació de les normes generals de comptabilitat corresponents, ha de portar en la seva comptabilitat comptes separats per a cada central nuclear de la qual sigui titular, diferenciant entre els ingressos i els costos imputables a cadascuna d'aquestes.

4. El titular de l'autorització d'explotació d'una central nuclear ha de remetre al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en el primer trimestre de cada any, un informe en el qual s'inclouin les inversions efectuades a la central durant l'any anterior i l'evolució de la plantilla assignada a l'explotació de la central aquell any, així com les previsions corresponents per als cinc anys següents. El Ministeri ha de remetre una còpia de l'informe al Consell de Seguretat Nuclear.»

Tres. S'afegeix una disposició transitòria única amb el text següent:

«Disposició transitòria única. *Adaptació al que preveu l'article 28:*

L'adaptació al que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 28 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, s'ha de portar a terme segons es disposa a continuació:

1. Els titulars de les autoritzacions d'explotació de les centrals nuclears que no reuneixin les condicions que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 28 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, s'hi han d'adaptar en un termini màxim d'un any.

A aquests efectes, han de remetre a la Direcció General de Política Energètica i Mines, en un termini màxim de quatre mesos, el pla d'adaptació corresponent, a l'efecte de comprovar-ne l'adequació a les condicions que estableix l'article esmentat. La Direcció General de Política Energètica i Mines, amb l'informe previ del Consell de Seguretat Nuclear, ha de dictar resolució motivada, en un termini màxim de dos mesos, en què aprovi el pla d'adaptació, si es compleixen les condicions esmentades, o sol·liciti les modificacions que consideri pertinents. En aquest cas el titular de l'autorització ha de remetre el nou pla d'adaptació en un termini de dos mesos a la Direcció General de Política Energètica i Mines, que ha de resoldre en el termini d'un mes.

2. Les autoritzacions administratives, llicències i concessions que hagin estat atorgades a les entitats que eren titulars de les centrals nuclears i que, de qualsevol manera, estaven vinculades a l'activitat d'aquestes instal·lacions, s'entenen transferides a l'entitat a la qual correspongui assumir la condició de titular de l'autorització d'explotació de la central nuclear, d'acord amb la present Llei, prèvia

comunicació a les autoritats competents. L'entitat queda subrogada en tots els drets i obligacions que derivin dels títols esmentats.

3. Les entitats que passin a ser titulars de les centrals nuclears s'entenen subrogades en els contractes, els drets i les obligacions dels anteriors titulars d'aquelles, que els hagin estat atribuïts en el procés d'adaptació que preveu aquesta disposició. El canvi de titularitat no pot ser considerat, en cap cas, causa de modificació dels drets i obligacions que dimanin dels contractes.

4. A les aportacions no dineràries i a les escissions que s'efectuïn amb la finalitat de donar compliment al que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 28 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, se'ls aplica el règim previst per a les aportacions i escissions de branques d'activitat en el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.

5. L'incompliment de l'obligació d'adaptació en la forma i terminis que estableix la present disposició constitueix infracció greu als efectes del que disposa l'article 86 b) de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear.

6. S'autoritza el Govern per adoptar les disposicions necessàries per a l'aplicació del que estableix l'article 28 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogats el capítol VII, excepte l'article 45, els capítols VIII, IX i X de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, i la disposició addicional segona de la Llei 17/2007, de 4 de juliol, per la qual es modifica la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, per adaptar-la al que disposa la Directiva 2003/54/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny de 2003, sobre normes comunes per al mercat interior de l'electricitat.

2. Així mateix queden derogats l'article 9.2 del Reglament sobre instal·lacions nuclears i radioactives, aprovat pel Reial decret 1836/1999, de 3 de desembre, i, en el que s'oposi al que disposa la present Llei, el Reglament sobre cobertura de riscos nuclears, aprovat per Decret 2177/1967, de 22 de juliol.

Disposició final primera. *Modificació de l'article 45 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear.*

Es modifica l'article 45 de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, que queda redactat de la manera següent:

«L'explotador d'una instal·lació nuclear o d'una instal·lació radioactiva ha d'establir una garantia financera per a la cobertura de la responsabilitat civil derivada dels accidents nuclears que involucrin substàncies nuclears, així com dels accidents que produeixin l'emissió de radiacions ionitzants que involucrin materials radioactius que no siguin substàncies nuclears, en les condicions que determini la normativa específica en matèria de responsabilitat civil per danys nuclears.»

Disposició final segona. *Modificació de l'article 9 del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.*

Es modifica l'article 9 del text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Consorci assumeix la cobertura dels riscos que resultin assegurables per les entitats asseguradores de la responsabilitat civil per accidents nuclears causats per substàncies nuclears, o per accidents en què es produeixi l'alliberament

de radiacions ionitzants en què intervinguin materials radioactius que no siguin substàncies nuclears, de la manera següent:

a) En cas que el conjunt de les entitats asseguradores no assoleixi el límit mínim de responsabilitat que preveu la Llei sobre responsabilitat civil per danys nuclears o produïts per materials radioactius, el Consorci ha de participar en la cobertura assumint la diferència restant fins al límit esmentat.

b) Ha d'actuar com a reassegurador en la forma i la quantia que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Als efectes d'aquest estatut legal, s'entén per accident nuclear el que defineix com a tal l'article 3.1.a) de la Llei sobre responsabilitat civil per danys nuclears o produïts per materials radioactius.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.8a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació civil, amb excepció del capítol III del títol I i de l'article 22.1, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació processal.

Disposició final quarta. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar les disposicions necessàries per al desplegament de la present Llei i, en particular, per incorporar al dret intern les decisions que prengui el Comitè de Direcció de l'Agència d'Energia Nuclear de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) en virtut del que estableixen els articles 1.a).ii, 1.a).iii i 1.b). del Conveni de París.

Disposició final cinquena. *Franquícia.*

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, per tal de facilitar la contractació entre les parts, pot establir, mitjançant una ordre, una franquícia a càrrec de l'assegurat amb relació als riscos per dany nuclear coberts per les entitats d'assegurança i en funció de les circumstàncies del mercat que concorrin en cada moment.

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

U. S'afegeix una nova disposició addicional trenta-unena a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. «Constitució de societats filials d'Enagás, SA.»:

«1. Enagás, SA ha de constituir dues societats filials en les quals posseeixi la totalitat del capital social i a les quals corresponguin les funcions de gestor tècnic del sistema i transportista respectivament, que s'ha de realitzar amb l'aportació de tots els actius materials i personals que estiguin dedicats actualment a l'exercici de cadascuna de les activitats esmentades. Enagás, SA pot transmetre la seva denominació social a la societat filial transportista.

2. A la societat filial d'Enagás, SA constituïda d'acord amb l'apartat anterior que exerceixi les funcions del gestor tècnic del sistema li són aplicables totes les disposicions de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, relatives a aquest.

A la societat filial que exerceixi l'activitat de transportista li són aplicables totes les disposicions de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, relatives a l'activitat esmentada. Els gasoductes de transport primari que formen part de la xarxa troncal li han de ser autoritzats de forma directa a la societat filial de transport a l'efecte de la Llei esmentada.

Cap persona física o jurídica pot participar directament o indirectament en l'accionariat de la societat matriu, en una proporció superior al 5 per 100 del capital

social, ni exercir drets polítics en la dita societat per damunt del 3 per 100. Aquestes accions no es poden syndicar a cap efecte. Aquells subjectes que realitzin activitats en el sector gasista i aquelles persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participin en el capital d'aquests en més d'un 5 per 100, no poden exercir drets polítics en l'esmentada societat matriu per damunt de l'1 per 100. Aquestes limitacions no són aplicables a la participació directa o indirecta corresponent al sector públic empresarial. Les participacions en el capital social no es poden syndicar a cap efecte.

Així mateix, la suma de participacions, directes o indirectes, dels subjectes que realitzin activitats en el sector de gas natural, no pot superar el 40 per 100.

A l'efecte de computar la participació en l'esmentat accionariat, s'han d'atribuir a una mateixa persona física o jurídica, a més de les accions i altres valors posseïts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup, tal com aquest es defineix a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, aquelles la titularitat de les quals correspongui:

a) A les persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella, de forma concertada o formant amb ella una unitat de decisió. S'entén, llevat que hi hagi prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de forma concertada amb ella els membres del seu òrgan d'administració.

b) Als socis juntament als quals aquella exerceixi el control sobre una entitat dominada de conformitat amb el que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

En tot cas, s'ha de tenir en compte tant la titularitat dominical de les accions i altres valors com els drets de vot de què es gaudeixi en virtut de qualsevol títol.

L'incompliment de la limitació en la participació en el capital a la qual es refereix la present disposició es considera infracció molt greu als efectes que assenyala l'article 109 d'aquesta Llei, i en són responsables les persones físiques o jurídiques que siguin titulars dels valors o a qui resulti imputable l'excés de participació en el capital o en els drets de vot, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs anteriors. En tot cas, és aplicable el règim sancionador que preveu la Llei esmentada.

Enagás, SA no pot transmetre a tercers les accions de les filials que realitzin activitats regulades.

3. Les limitacions dels percentatges de participació i no-transmissibilitat de les accions a les quals es refereix aquesta disposició no resulten aplicables a altres filials que Enagás, SA pugui constituir per a l'exercici d'activitats empresarials diferents del transport que regula l'article 66 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, la gestió de la xarxa de transport i la gestió tècnica del sistema gasista nacional.

4. El règim fiscal especial que preveu el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, és aplicable a les operacions a què es refereix l'apartat 1 d'aquesta disposició adicional.»

Dos. S'afegeix una nova disposició transitòria vint-i-tresena a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. «Termini per constituir la filial.»

Abans que transcorri un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, Enagás, SA ha de constituir les societats filials a les quals es refereix la disposició adicional trenta-unena d'aquesta Llei. Els aranzels de notaris, registradors mercantils i de la propietat corresponents als actes necessaris per a la constitució de les filials queden reduïts al 10%.

Tres. Modificació de la disposició adicional vintena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs:

El director executiu de la societat filial d'Enagás, SA que exerceixi les funcions del gestor tècnic del sistema és nomenat i cessat pel Consell d'Administració de la societat, amb el vistiplau del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç.

El personal de la filial que exerceixi les funcions com a gestor tècnic del sistema ha de subscriure el codi de conducta al qual fa referència l'article 63 de la present Llei i garantir la seva independència respecte a la resta d'activitats desenvolupades pel grup empresarial.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor en la data en què entri en vigor a Espanya el Protocol de 12 de febrer de 2004 pel qual es modifica el Conveni de responsabilitat civil per danys nuclears (Conveni de París) i el Protocol de 12 de febrer de 2004, pel qual es modifica el Conveni complementari de l'anterior (Conveni de Brussel·les), llevat del que estableix la disposició addicional segona, relativa a la «Modificació de l'impost de societats», la disposició addicional tercera, per la qual es modifica la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, i la disposició final sisena, que modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de maig de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Quantia de la garantia mínima obligatòria per a la cobertura de la responsabilitat civil per accidents causats per materials radioactius que no siguin substàncies nuclears

Hexafluorur d'urani natural UF ₆					
Activitat (TBq)	< 0,4	≥ 0,4 i < 10	≥ 10 i < 100	≥ 100	
Garantia mínima (€)	300.000	600.000	1.200.000	2.400.000	
Concentrat d'urani natural U ₃ O ₈					
Activitat (TBq)	< 0,4	≥ 0,4 i < 10	≥ 10 i < 100	≥ 100	
Garantia mínima (€)	150.000	300.000	600.000	1.200.000	
Altres materials radioactius					
Activitat (TBq)	< 0,1	≥ 0,1 i < 10	≥ 10 i < 100	≥ 100 i < 1000	≥ 1000
Garantia mínima (€)	Exempt	150.000	300.000	600.000	1.200.000